

श्लोकान्याख्या

“उद्योगिनं पुरुषसिंहमुपैति लक्ष्मीर्देवेन देयमिति कापुरुषा वदन्ति ।
देवं निहत्य कुरु पौरुषमात्मशक्त्या, यत्ने कृते यदि न सिद्ध्यति,
कोऽत्र दोषः ॥”

श्लोकोऽयं महाकविना श्रीनारायणपण्डितेन
विरचितस्य 'हितोपदेशस्य' मित्रलाभात् गृहीतोऽस्ति ।

गङ्गातटे अवस्थिते पाटलीपुत्रनामस्य नगरस्य

सुदर्शननामकस्य एकः नृपः आसीत् । तस्य पुत्राः अकर्मकाः

अचार्यिकाः अविद्वानस्य आसन् । एकदा स भूपतिः

केनापि पश्यमानं श्लोकद्वयं श्रुत्वा स्वपुत्रान् प्रति चिन्तयामास ।

शब्दार्थः न्याकरणञ्च → उद्योगिनम् → उद्योगशीलम् ,

उद् + युज् + घञ्, तम् । उद् + युज् + घिनुण् ।

पुरुषसिंहं - पुरुषश्रेष्ठं, पुरुषः, सिंहम् इव, कर्मचार्यः ।

स्वयमेव । उपैति - निकटं आगच्छति । कापुरुषाः -

कुटिलताः, पुरुषाः, प्रादितत्पुरुषः । वदन्ति - कथयन्ति ।

अत्र - उस्मिन् विषये । उद्योगिणाभावे विलेप्यो तैलानि न आप्तुमर्हति ।

अतएव देवस्य आशां विहाय पुरुषेण उद्योगमसवश्यं कर्तव्यम् ।

लक्ष्मीः, उद्योगिनं पुरुषं उपैति । अलसः जनाः देववशीभूताः

भवन्ति । मातृक्रमेण घनानि भवन्ति यानि च, इत्थं कापुरुषाः

वदन्ति किन्तु पुरुषार्थिनः जनाः परिश्रमं कुर्वन्ति । पश्चात् यदि

सफलतां न प्राप्नुवन्ति तदा ते यत्ने कृते दोषान् अन्वेषयन्ति ।

06-12-2020

डॉ० निर्मलकुमार झा, स्व० प्राचार्य
रा० उ० सं० महावि० सुखसेना, पूर्णिया ।

अनिर्वाच्यपत्रम्, संस्कृत सामान्यम्Date _____
Page _____

संस्कृतेऽनुवादं कुरुत → वाच्यपरिवर्तनम् →

1. लड़के फल खाते हैं → बालकाः फलानि खादन्ति । कर्तृवाच्ये ।
2. लड़कों द्वारा (से) फल खाए जाते हैं → बालकैः फलानि खाद्यन्ते । कर्मवाच्ये ।
3. मैं गुरु की सेवा करता हूँ → अहं गुरुं सेवे । कर्तृवाच्ये ।
4. मेरे द्वारा गुरु की सेवा की जाती है → मया गुरुः सेव्यते । कर्मवाच्ये ।
5. मैं जाता हूँ → अहं गच्छामि । मया गम्यते ।
6. वह हँसता है → सः हसति । तेन हस्यते ।
7. तुम जाते हो → त्वं गच्छसि । त्वया गम्यते ।
8. तुम पत्र लिखते हो → त्वं पत्रं लिखसि । त्वया पत्रं लिख्यते ।
9. तुम लोग पत्र लिखते हो → यूयं पत्रं लिखथ । यूष्मानिः पत्रं लिख्यते ।
10. हम लोग पत्रों को लिखते हैं → वयं पत्राणि लिखामः । अह्मानिः पत्राणि लिख्यन्ते ।

नीचे हिन्दी भाषा के कुछ वाक्य दिए गए हैं जिनका अनुवाद आप स्वयं करें तथा मुझसे दूरभाष द्वारा समाधान करावें ।

1. मैंने पत्रों को लिखा - 1. शीता रोटी पकाती है ।
2. वह घर जाता है । 2. वह घर जाती है ।
3. वे लोग फल खाते हैं । 3. तुम लोग फल खाते हो ।
4. तुम कलम से लिखते हो । 4. वे दोनों दो किताबें पढ़ते हैं ।
5. लड़कियाँ चिट्ठी लिखती हैं । 5. वह घर से बाहर जाता है ।
6. सुन्दर लड़की पुस्तक पढ़ती है । 6. एक भयानक बाढ़ जाता है ।

डॉ० निर्मलकुमार झा, सं० प्राचार्य
सुखसेना, पूर्णियाँ

साहित्यम्

शास्त्री I
शिशुपालवचनम् ।

06-12-2020

Date

Page

श्लोकव्याख्या →

पुनर्लेखनम्

“षड्गुणाः शक्तयस्त्रिस्रः सिद्ध्यश्चोदयास्त्रयः ।

ग्रन्थानञ्चीत्यव्याकर्तुमिति दुर्मेचसोऽप्यलम् ॥”

पद्यमिदं महाकविमाध्वप्रणीतस्य शिशुपालवचनमहाकाव्यस्य
द्वितीयसर्गादुद्धृतमस्ति । अत्र कविः बलरामोद्भवकृष्णेषु प्रचलितायां

मन्त्रणायां बलरामहयोक्तिं प्रदर्शयति । बलरामः कथयति यत्
दुर्बुद्ध्ययः अपि शुकनीतिप्रभृतीन् ग्रन्थान् अचीत्य षड्गुणाः

भवन्ति तिस्रः सिद्ध्ययः, त्रयः उदयाः इति व्याकर्तुम् अलम् ।
किन्तु राजनीतेः गूढरहस्यावगमः तत् कथनञ्च अतीव कठिनम्

भवति । व्याकरणम् → दुर्मेचसः - मन्दबुद्ध्ययः, दुष्ठा मेधा चेष्टां ते,
बहुजीहिः ग्रन्थान् - शास्त्राणि । अचीत्य - अधि + ई, इन् +

ल्यप्, पठित्वा । गुणाः - सन्धि, विग्रह, यान, आसन, द्वैचीभाव,
संज्ञाप्रख्याख्या, शक्तयः - प्रभुत्व, मन्त्र, उल्साहाख्या, विशेषः - विग्रहः । कोशः - भाण्डागारः ।

दुर्गः - प्राकारः । व्याकर्तुम् - वि + आ + कृ + तुमुन्, व्याख्यातुम् ।
अनुष्टुप् ।

06-12-2020

डॉ. अनिल प्रेमल कुमार झा, एम. ए. प्राचार्य ।
रा. उ. सं. महावि. सुखसेना, पूर्णियाँ ।